

Man taler om, at i Ny-Zeeland have de arbejdet paa ivrig Beskyttelse. Jeg har en Gang hørt det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds benægte, at det var Socialdemokraterne. Det ved jeg ikke, men i hvert Fald ved jeg ganske vist, at da Socialdemokraterne beherskede Paris' Kommune, bleve de ved at kræve Accisen op af Fødemidler, og den hersker dernede endnu. Men jeg vil sige en Ting (Afbrydelse), — ja, jeg skal ikke komme ind paa vore egne Forhold, jeg ved ogsaa nok, at Accisen spillede en Rolle her med Hensyn til Kødets, det kende vi, men jeg vil ikke føre Debatten alt for langt ud, for vi skulle jo dog nogenlunde holde os til Tolden. Jeg vil hertil knytte en almindelig Bemærkning for at vise, hvad Betydning det Skridt, som vi nu gøre, eller, som jeg haaber, vi gøre, alligevel har. Jeg vil sige: Anstrengelsen ved at gaa en kort Strækning, $\frac{1}{2}$ Mil mod en haard Vind, den er større og mere anerkendelsesværdig end den at løbe 2 Mil med Vinden i Ryggen; og naar vi gaa $\frac{1}{2}$ Mil fremad nu, medens de andre med Vinden i Ryggen gaa tilbage den modsatte Vej, have vi et langt Forspring frem for dem den Dag, Vinden vender, og saa naa vi Maalet, Frihandelen, længe før de andre.

Saa skal jeg endnu kun beskæftige mig med et enkelt Punkt i det ærede Medlems Tale; det drejede sig om min Appel til de organiserede Arbejdere om, naar de vedkendte sig som Program at ville have Beskyttelsen ned, at de hver i deres Fag lode os vide, hvor meget de mente, der kunde nedsættes paa Beskyttelsen i det Fag. Det lod ikke til, at denne Appel rigtig smagte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Han havde saa mange Undskyldninger for, at det ikke kunde lade sig gøre; for det første havde jeg ikke sagt, at jeg vilde tage Hensyn til, hvad Arbejderne oplyste, jeg havde kun sagt, at jeg vilde lytte opmærksomt dertil. Men Grunden til, at jeg vilde lytte opmærksomt til, var unægtelig den, at jeg vilde tage Hensyn dertil; jeg havde ikke nogen som helst anden Grund dertil, og det ærede Medlem kan føle sig overbeviset om, at jeg skal tage alt muligt rimeligt Hensyn dertil. Jeg ønsker i højeste Grad, at man fremkom med saadanne Oplysninger. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg talte kun om de organiserede Arbejdere. Ja, det er rigtigt, jeg talte kun om de Fag, hvor organiserede Arbejdere benyttes. Jeg taler her

til Socialdemokraterne, og de ere jo Repræsentanter for de organiserede Arbejdere; de varetage deres Interesser paa ethvert Punkt, det skal jeg indrømme, og naar jeg derfor taler til Socialdemokraterne, opfordrer jeg netop de organiserede Arbejdere, som de repræsenterer, til at fremkomme med deres Oplysninger. Saa havde jeg sagt, at jeg vilde ikke tage Hensyn til de Oplysninger, som fremkom, naar der lige havde været Strejke i et Fag, og jeg havde Indtryk af, at det var en Hævn, Arbejderne vilde tage over Fabrikanterne. Og saa syntes det ærede Medlem for København, at der ikke var noget ved det hele; thi, sagde det ærede Medlem, der har jo været Konflikter i alle Fag; ja, det er ganske vist, men det var ikke derom, jeg talte. Jeg ved vel, at der har været Hundreder af Konflikter i alle Fag, men de 99 pCt. af dem ere blevne sluttede ved Overenskomst, Forlig mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Jeg bruger Udtrykket „ved Forlig“, thi det ærede Medlem og hans Meningsfæller ere skam ikke saa bange for Forlig, naar det gælder deres egne Interesser, de slutte Forlig den ene Gang efter den anden og kalde det selv Forlig; de proklamere som oftest, at dette Forlig indeholder en uhyre Sejr for dem. Naar der er noget, de ville opnaa hos Arbejdsgiverne, begynde de en Kamp derfor, og naar de ere naaede et vist Stykke Vej, slutte de Forlig, hvorved de slaa Halvdelen og undertiden tre Fjerdedele af paa det, de fordrede, og saa sige de endda, det var en Sejr. Men der er jo en Ret for de Herrer, det vide vi meget vel, og en anden for os andre. Naar vi arbejde paa et Lovforslag og gennemføre det saaledes, at det medfører et betydeligt Fremskridt, om end ikke Opnaaelsen af alt, hvad vi ville, naar vi derom have opnaaet Overenskomst, kalder man det ikke Fremskridt, men Forlig, og Forlig betyder da saa meget som halvt Forræderi. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem ikke holder af den Sammenligning, men jeg kan ikke hjælpe ham, han maa døje den alligevel. Men altsaa i de 99 pCt. af Tilfældene er der afsluttet Overenskomst, og man arbejder derefter roligt videre, der er ingen fortsat Kamp og intet Had tilbage; og de Meddelelser, jeg kan faa fra disse Fag, vilde jeg sætte overordentlig megen Pris paa; de vilde være meget vejledende for mig. Endelig sagde det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds som en Undskyldning for,